

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تربیت اخلاقی از دیدگاه خواجه نصیرالدین طوسی و آلبرت بندورا

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

طیبه حیدریور - استادیار دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی و عضو هیئت علمی دانشگاه سیستان و بلوچستان زاهدان

خلاصه مقاله:

این مقاله با روش تحلیلی _ توصیفی به بررسی تربیت اخلاقی از منظر خواجه نصیرالدین طوسی و آلبرت بندورا در چهار بخش مبانی، هدف، روش ها و اصول و تربیت اخلاقی می پردازد. هدف تربیت اخلاقی از دیدگاه خواجه نصیر، رسیدن به قرب الهی و از دیدگاه شناختی اجتماعی بندورا رشد مهارت " خود تنظیمی اخلاقی " و جایگزین شدن "کنترل درونی " و نمادین به جای تنبیه و تشویق های بیرونی است. مبانی تربیت اخلاقی از دیدگاه خواجه نصیر نفس انسان است ولی از دیدگاه آلبرت بندورا سه فرض اساسی درباره انسان دارد اول انسان نیک سیرت است دوم انسان ها فاقد هرگونه خزانه فطری هستند فرض سوم انسان ها توانایی های پنج گانه ای دارند که ریشه در شخصیت آن ها دارد، روش تربیت اخلاقی خواجه نصیر تادیب، عادت دادن و بهره بردن از تشویق و تنبیه را اساسی ترین روش های تربیت و روش های عام شامل پرهیز از گوش دادن به حرف های ناشایست، برقراری اعتدال در دو قوه و شیوه ی غضب بوده و روش های خاص شامل معالجه برخی رذایل می داند روش هایی که بندورا مطرح کرد مربوط به " تقویت و تنبیه " و " الگوگیری " است.

کلمات کلیدی:

خواجه نصیرالدین طوسی، آلبرت بندورا، تربیت اخلاقی، مبانی تربیت اخلاقی، اصول تربیت اخلاقی، روش تربیت اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140787>

